

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

НИШ, СЕПТЕМБАР 2006. ГОД
ГОДИНА XVI, БРОЈ 273

Др Војислав Шешељ

**РИМСКА КУРНИЈА
ВЕЧИТО ЖЕДНА
СРПСКЕ КРВИ**

Др Војислав Шешељ

СРБИЈА СЕ БРАНИ У ХАГ

Др Војислав Шешељ

**ПОНТИФЕКС МАКСИМУС
САТАНИСТИЧКЕ ЦРКВЕ
ЈОВАН ПАВЛЕ ДРУГИ**

**ВАТИКАН ГЛАВНО
САТАНИНО ГНЕЗДО**

Др Војислав Шешељ

**АНТИХРИСТОВ НАМЕСНИК
ЗАКОВАЧКИ РИМСКИ ПА
БЕНЕДИКТ ШЕСНАСТИ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
БЕОГРАД 2006.

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
БЕОГРАД 2006.

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
БЕОГРАД 2006.

КО ЈЕ БЛАГОСИЉАО ЗЛОЧИНЦЕ ?

Интерес Римокатоличке цркве осликавао се преко папе и његове политике. Папе који су били усмерени на верска и теолошка питања имали су кратке понтификате. Општепознато је да су папе убијане, троване и да се нису одликовали неким моралним врлинама. Оно што се, као правило понашања, обично осуђује код верника, за поједине папе је представљало својеврсну врлину, која је обележила њихове понтификате. Ова књига је само још једно дело које јасно показује политичку функцију и значај папе Јована Павла Другог. **Малверзације са финансијским средствима и креирање геополитике, а поготово у оном делу где се обезбеђује утицај Римокатоличке цркве, стална су активност свих папа.** У том смислу, историјски сплет околности и дужина понтификата Јована Павла Другог представљају најзначајнијим креатором глобалне политике. Оне политике која мења границе и одлучује о средствима којима ће се обезбедити продор, утицај и свакодневни изузетно велики значај папе. Он финансира наоружавање, он сарађује са страним обавештајним службама, не само примајући информације, него и достављањем информација и захтева шта треба да уради која држава, како би помогла и значајно допринела његовој глобалној политици. Тајни споразуми, тајна подела простора и зона утицаја, све је то препознатљива карактеристика деловања Јована Павла Другог. У том смислу ова књига, а посебно у овом елаборату цитирани део текста, представља доказ да је **Јован Павле Други осмислио, подстицао, наредио, удружио се, финансирао, помагао, оправдао, одбранио и благосиљао сваког злочинца који је својим делом омогућио, или допринео и најмањем повећању утицаја и остваривању интереса Римокатоличке цркве и папе као владара.**

У овде цитираном делу текста понавља се став папе и Римокатоличке цркве о „**потпуном одстрањивању православља са Балкана**“.

**ХРИСТОС ЈЕ ПОБЕДИО,
А НЕ ПИЛАТ И КАЈАФА !**

**И КО СМЕ ЧОВЕКУ
УЗЕТИ СЛОБОДУ ?**

Они нас бомбардују, трују, растачу државу, понижавају, ограђују бодљикавом жицом као црвенокошце и губавце, па нас потом уче језику толеранције. И наши паметари саветују ако се на насиље не може узвратити силом можемо милом. Тако се у ропству преживљава, јер дуг језик готов је конопац, то је поука српске историје. Ћутање је, кажу, боље. Можеш мрзети, али свој став, властито мишљење није упутно објављивати.

Хашке и нашке судије почеле су да чупају рачвасте језике. Поздрављам ћутање мојих рођака и пријатеља у окружном затвору, у пећинама и сојеницама. Њихова ћутања више казује и даље се чује него добоши и таламбаси њихових апсанција. Мени је Бог дао језик да не ћутим, да јаучем грдим оне које мрзим, оне што ми ускраћују право да говорим што мислим, оне што разваљују темеље модерне Европе и руше нашу кућу. **Моја је дужност да проказујем тиране и разбојнике, јер другога заната и оружја немам. И ово је слово моје олово порука мржње и непријатељска пропаганда.** Ако сви ућутимо, ако почнемо муцати и лизати крваву шапу, биће озакоњена наследна веза између Лубјанке и Шевенингена, између тмуше азијатске и пламена изнад Београда и Багдада, између црвених и плавих убица, између ненародне наци и јенки демократије. **Задирање у слободу савести и слободу мишљења завршава спаљивањем људи.** Историја, срећом потврђује да Горки није у праву. Оне што неће да се предају могуће је мучити и спаљивати, али их није могуће уништити. Распети је победио Пилата и Кајафу. Он је додуше, био Божји син, али и човек је Божија творевина. Као хришћанин не верујем у тријумф зла, само треба помоћи добру да победи. Мука и неправда не сме помутити нашу веру у победу добра. Бог је слободу дао за човека и нико му је не сме одузимати.

Оснивач и издавач Проф. др Војислав Шешељ. Главни и одговорни уредник Елена Божић-Талијан. Заменик главног и одговорног уредника Марина Томан. Помоћник главног и одговорног уредника Момир Марковић. Уредник издања: Никола Савић
Новине Велика Србија уписане су у регистар средстава јавног информисања под бројем 1104 5.јула 1991. године

**ШПИЛХОЗНЕ ХИТЛЕРЈУНГЕНДА
ИСПОД МАНТИЈЕ**

Ову допуну елабората проф. др Војислав Шешелъ износи као посебан вид одбране са циљем да се пред Претресним већем утврди да је кардинал Рацингер, као дугогодишњи сарадник Јована Павла Другог учествовао као саучесник и, следећи доктрину Римокатоличке цркве, подстицао и помагао да се на територији бивше Југославије и ратним злочинима настави са геноцидом над Србима, како би се разбијањем Југославије и обезбеђењем нових независних држава на територији бивше Југославије проширио утицај Ватикана и обезбедили интереси ватиканске касте и да се у извршењу те наредбе није обазирао на укупан број жртава на свим странама у сукобу. Он је безобзирно, као Хитлеров подмладак, али и као свештеник Римокатоличке цркве, Немац који се и као свештеник заклео на верност Немачкој, подстицао Јована Павла Другог да шаље своје крсташе на традиционалне немачке непријатеље, Србе, да над њима врше ратне злочине, те је практично један од најодговорнијих за све жртве, а оне се могу приписати колико Јовану Павлу Другом, толико и кардиналу Рацингеру, сада Бенедикту XVI. Он је намерно погазио међународно право о неповредивости и немењању граница и помагао Јовану Павлу Другом, који је формално наредио да са оружјем у рукама његови крсташа побију и протерају све Србе са њихових вековних огњишта. Он је подстицао Јована Павла Другог да нареди бомбардовање Срба. Он је учествовао у доношењу одлуке да Јован Павле Други нареди када треба да се прекину оружани напади Хрвата на муслимане, али никада није тражио од Јована Павла Другог да нареди да хрвати прекину оружане нападе на Србе.

Он је подстицао Јована Павла Другог да постигне договор са Реганом на основу кога би се растурила Југославија. Он је саучесник са Јованом Павлом Другим у свим оним злочинима на територији бивше Југославије за које не може да се утврди непосредни извршилац, јер је подстицао, помагао и пружао подршку да се политички држе под контролом оружани сукоби. Доказ за то се налази у овој допуни елабората, али и у тајним архивима који се крију у Ватикану.

"СВЕТАЧКА" КРВОЖЕДНОСТ

Ипак, ново време, нарочито последњи отаџбински ратови, донели су и нове бестијалности Ватикана. Зато верујем да се предуго чекало на једно овакво дело јер је брзо заборављање међу главним карактеристикама добродушног српског народа. То је прави разлог због којег се тек у новије време враћамо и анализирамо понашање католичке цркве у прошлости. Сва претходна страдања, баш као и погроми у ратовима од 1991. године, са сигурношћу нас уверавају да ништа није случајно када је у питању папа и његова црна интернационала. **Управо обрнуто, Срби су смишљено, плански прецизно и сатанистички крвожедно, чак три пута у прошлом веку, доведени на ивицу истребљења.**

О томе да је главна инспирација и иницијатива за спровођење свих злочина над Србима увек долазила из Ватикана, бројна су сведочанства. Своје науме спроводили су отворено, уживајући и хвалећи се њима, тако да је лако пронаћи сведоке чак и међу католичким верницима који јасно указују на директну повезаност папске столице и читавог католичког клера са извршењем најгнуснијих злочина.

Један од ретких хрватских интелектуалаца који је дигао глас против усташких покоља, Прибислав Гризогоно је 8. фебруара 1942. године послао писмо загребачком надбискупу Алојзију Степинцу: **„И док се земља још пушила од крви невиних мученика, док су јецаји још разарали груди преживелих несрећника, свећеници, фратари и часне сестре носили су у једној руци усташки бодез, а у другој молитвеник и круницу“.** Наравно да овај усамљени иступ није ништа променио, све то није сметало папи Јовану Павлу Другом да неколико деценија касније беатификује Степинца, надбискупа који је у свему подржавао геноцидну творевину познату по скраћеници НДХ.

Како тада, тако и данас. Промењена су само оружја и понеки метод. Последњи је час да се овај злочинац приведе познанију права, а ако ова књига ослобођењу цивилизације од римске пошести допринесе макар отрежњењем заблуделих појединаца из редова српског народа, сматраћу да сам урадио добар посао.

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

ПРОМОЦИЈА НАЈНОВИЈИХ КЊИГА
ПРОФ. ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА
О ВАТИКАНУ

СТОП ХАШКОЈ
ТИРАНИЈИ!

НИШ, ДОМ ВОЈСКЕ СРБИЈЕ,
04. ОКТОБАР 2006. У 19 САТИ
УЛАЗ СЛОБОДАН!

ГОВОРЕ:

ТОМИСЛАВ НИКОЛИЋ, АЛЕКСАНДАР
ВУЧИЋ, ГОРДАНА ПОП-ЛАЗИЋ,
ДРАГАН ТОДОРОВИЋ И ДРУГИ.